Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

A bevehetetlen Hukvaldy

Létrehozás: 12/30/2015 - 09:51
Szerző: Aranyi Péter
[1]
Hukvaldy Csehország keleti részében fekszik, Frýdek-Místek vonzáskörzetében. Ugyan a falu mindössze 1900 lelket számlál, mégis akad itt látnivaló a csodajáró turistáknak.
Kapcsolódó cikkek:
A boldog város [2]

A község Leoš Janáček, a cseh zeneszerző szülőhelye és ugyancsak híres zenei fesztiváljáról a Janáček Hukvaldy-ról. A falucska a régióban az egyik legnagyobb morávai várnak számító épületegyüttesről, és finom, házilag főzött söréről híres hosszában-széltében cseh földön.

A vár története
Hukvaldy vára a környék egyik legnagyobb dombján található. Történetével kapcsolatban egészen a XII. századig vissza kell, hogy menjünk. Az Úr 1257. esztendejében Frank Hückeswagen megalapította a felépítendő vár alapjaiul szolgáló kőtömbhalmot. 1257-1285-ig tartó első korszakában a vár még nem volt akkora, hogy kiemelkedjen a környező harcászati építmények közül. A tulajdonosait gyakran váltogató erőd egészen a XIV. századig várt arra, hogy nagyobb, tekintélyesebb lehessen. Egykori gazdája volt például a lengyel Jindrich, Kytlicéből, aki Luxemburgi Zsigmond magyar királynak kényszerült átadni a kulcsot a huszita felkeléseket követően. Ő végül Jan Čapeknek adományozta a várat, a Lipanynál elkövetett, - történetesen az ő javát szolgáló - árulás megjutalmazása végett. Jan nem tétovázott, elkezdte bővíteni a nemes ajándékot.

Csupasz várfalak
A következő években hatalmas fejlődésnek indult a várépület, leginkább Dobeš úr idején, aki testvérével karöltve nagyon-nagyon összeakasztotta a bajszát Mátyás királlyal, az osztrákokkal való összebújás végett. 1555-ben már volt miből építgetni a várkastélyt, illetve a kastély udvarát, melyben egy börtön is helyett kapott.

Úgy tűnt megérte az innováció, hiszen a törökök már Magyarországot dúlták, amikor jött a hír, nem lenne ellenükre egy kis morávai kiruccanás sem. Az aggódás azonban alaptalan maradt, hiszen a budát bevevő török nyugatabbra vágyott. 50 évvel később Bethlen Gábor felszabadító csapatai jártak erre, ők azonban nem vették be a várat, még akkor se, ha ezt nagyon szerették volna. 1626-ban a dán protestáns hadsereg jött ide, hogy magáévá tegye a csodás erődöt, de egy év is kevés volt ahhoz, hogy igazi sikert könyvelhessenek el. Ezt követően a vár már igen nagy jó hírnek örvendett, mesébe illő volt, ahogy regéltek róla a korabeli ivókban, hogy milyen „erős, Európa-szerte rettegett” csapatokat küldtek haza innen.

Bevehetetlen várfalak gyengélkedőben

1637-ben a várőre lett a 21 éves tejfelesszájú Leopold Vilém, II. Ferdinánd legifjabb fia, aki a svéd támadás ellen készítette fel a várat. Hiába hinnénk azt, hogy nem sikerült neki, de mégis. A svéd hadsereg is nyűsztve futott szanaszét. Később ismét fenyegetés érte Hukvaldy várát, ezúttal ismét magyar honból. Thököly serege kísérelte meg bevenni a kőhalmot, ám ez sikertelen volt, csak az egyik szárnyat sikerült ripityára zúzni.

1738-ban az elítéltek felgyújtották a kutat ahonnan a vizet nyerték a várból, ezért azt később a vár körüli külső kutakból kellett nyerni. Történészek szerint ekkor indult pusztulásnak az amúgy fontos katonai támaszpont. Néhány évtizeddel később hatalmas tűz pusztított a várban, melyet követően a várkapitány mindent eladott amit csak lehetett. A XIX. században Maximilian Salomon, a vár új tulajdonosa amellett döntött, hogy a várat felújítatja. Ezek a munkálatok még ma is folynak.

A vár felépítése
A várhoz vezető aszfaltúton legelőször is a Leoš Janáček zeneszerző emlékére állított rókaszobor mellett haladunk el. A 15-20 perces út alatt több érdekes, öreg, de annál méltóságteljesebb, és mesék világába illő fákkal találkozhatunk. Többet ugyan kikezdett már a szú, azonban újabbak követik őket, ezért elképzelhető: a vár sohasem lesz lentről látható fák miatt.

A róka
A várba lépve több nevezetes kapubejáraton haladhatunk végig. Az első ilyen a Leopold Vilém Habsburg címere, mely a nyugati bejáraton található. Itt láthatjuk az első, és többek között az egyetlen épen fenn maradt bástyát, melyről annak idején a forró ólmot öntötték a támadókra. A belső bástyától nem messze egy faszerkezetes emelet található, itt manapság koncerteket rendeznek a kiváló akusztika miatt.

Beljebb haladva a második kapun lépünk át. Ez is a Habsburg-házi tulajdonos címerét jelzi. A várúr háza jobbra található a bejárótól, de ugyancsak itt található a vár reneszánsz hangulatú udvara három kisebb, félkör-alakú bástyával. A régi időkben ez a terület farmként és a hadsereg szálláshelyeként szolgált.

A vár képe a harmadik kapunál
A következő bejáratnál már egy fajta őrhely is található. Az itt található épületrész viszonylag épen fennmaradt, a kaputól balra egy meglehetősen jó állapotban látható szobát találunk, ahová a vár épen maradt fontos kődarabjait gyűjtötték. Amúgy meglehetősen sokszor figyelhető meg, hogy a folyamatos javítgatások során a századok alatt a különböző életkorú kövek, vagy építőanyagok erősen keveredtek egymással. Több lépcsőbe is találhatunk eredetileg nem oda szánt nemesen faragott, díszített követ, illetve fadarabokat. A kapu előtt egy XIX. századi híd található, mely egy korábbi fahidat helyettesít. A hídra azért van szükség, mert ezelőtt a várfalszakasz előtt is hatalmas árok húzódik meg. Úgy tartják innen nyertek építőanyagot, illetve földet a belső építkezésekhez.

A kőhíd
Innen tovább haladva már a vár belsejében találjuk magunkat. A viszonylag kopár területen egy hatalmas, több emeletes épületet találhatunk, azonban a pusztításoknak köszönhetően csak nagyon kevés emeletre mehetünk fel. A felújítási munkálatok itt folynak napjainkban leginkább. Belépve a várépületbe bámulatos gótikus ablakok és falak fogadnak bennünket. A büszke évszázadokat átvészelt kőtömbök masszív szilárdságról tanúskodnak. A kötőanyag nélkül egymáshoz rögzített kövek még mindig magabiztosan állnak, semmi nyoma omladozásnak, vagy természetes pusztulásnak. A belső területen állva láthatjuk a kutat is, mely valaha a rabok ellensége volt. Ezzel szemben már csak a fűben elterülve egyetlen kő hirdeti, hogy itt valaha egy belső kápolna-féle állt, ami nem meglepő, hiszen még a várba befele vezető úton egy nagyon jó állapotban lévő, felújított kis templom őrzi a hitélet meghittségét.

A várépület egy része, elől a legendás kúttal
A várépületen a gótikus mellett a reneszánsz hatás is megfigyelhető. A belső udvaron egy falból kiindulva sötét átjáró vezet az egykori börtönökhöz, ez azonban nem látogatható annak életveszélyessége miatt. Egy vaslépcsőn ugyanakkor fel lehet sétálni a vár egyik legmagasabb emeletére, mely viszonylagosan jó állapotnak örved, köszönhetően a helyreállítási munkálatoknak. Ez azonban nagyon kis szelete az épületegyüttesnek, a falak, a tető egyenesen luxus. Fentről nézve persze csodálatos kilátás nyílik Kelet-Csehországra, itt állva páratlan és egyedülálló élményt nyújtanak a hegycsúcsok között zöldellő rétek és a sárga búzatáblák. Egy szinttel lejjebb lehetőség nyílik végig menni a várfalakba épített erkélyfolyosón. Az egykori püspöki lakosztály most üres, ámde felújított padlólemezeken és zárt, vízálló tető között található. Ugyan a kopár falak, és az ajtó nélküli szoba nem túl barátságos képet fest, azért mégis lehet valamiféle elképzelésünk arról, milyen élet folyhatott itt.

Kilátás a várból
Hukvaldy vára látványában hasonló képet nyújt, mint a mi Fellegvárunk, azzal a különbséggel, hogy itt egy nagyobb területen elnyúló várromról van szó. Az épületegyüttest megannyi fal, őrhely, történelmi zeg-zug és üresen hagyott táborhelyek övezik. A látogatók szeme előtt nem feltétlenül elevenedik meg a történelem, de az egykori felszámolt vártemető, a belső várfalak között elterülő mély árkok, a mély kút és a letaposott, falak közé szorított üres placcok azonban még így is lenyűgözőek.

Mint minden várnak, így Hukvaldynak is meg van a maga mende-mondája. Azt beszélik, hogy egy várúr egyszer egy gyönyörű lányt pillantott meg a faluban. Felajánlotta neki és az apjának, hogy látogassák meg őt a várban. Az apja azonban vonakodott ezt megtenni, mire a várúr bebörtönöztette. Az azonban nem árulta el, hol van a lánya, akkor sem ha már a halál réme fenyegette. A várúr úgy döntött befalaztatja. A halálát követően még látni lehetett az ujjlenyomatokat a falon és a legenda szerint még ma is könnyen kivehető.

Tags:
Hukvaldy [3]
Csehország [4]
Színes:
Utazás [5]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/a_bevehetetlen_hukvaldy

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/hukvaldy_12.jpg
[2] https://www.melano.hu/a_boldog_varos
[3] https://www.melano.hu/tags/hukvaldy
[4] https://www.melano.hu/tags/csehorszag
[5] https://www.melano.hu/szines/utazas